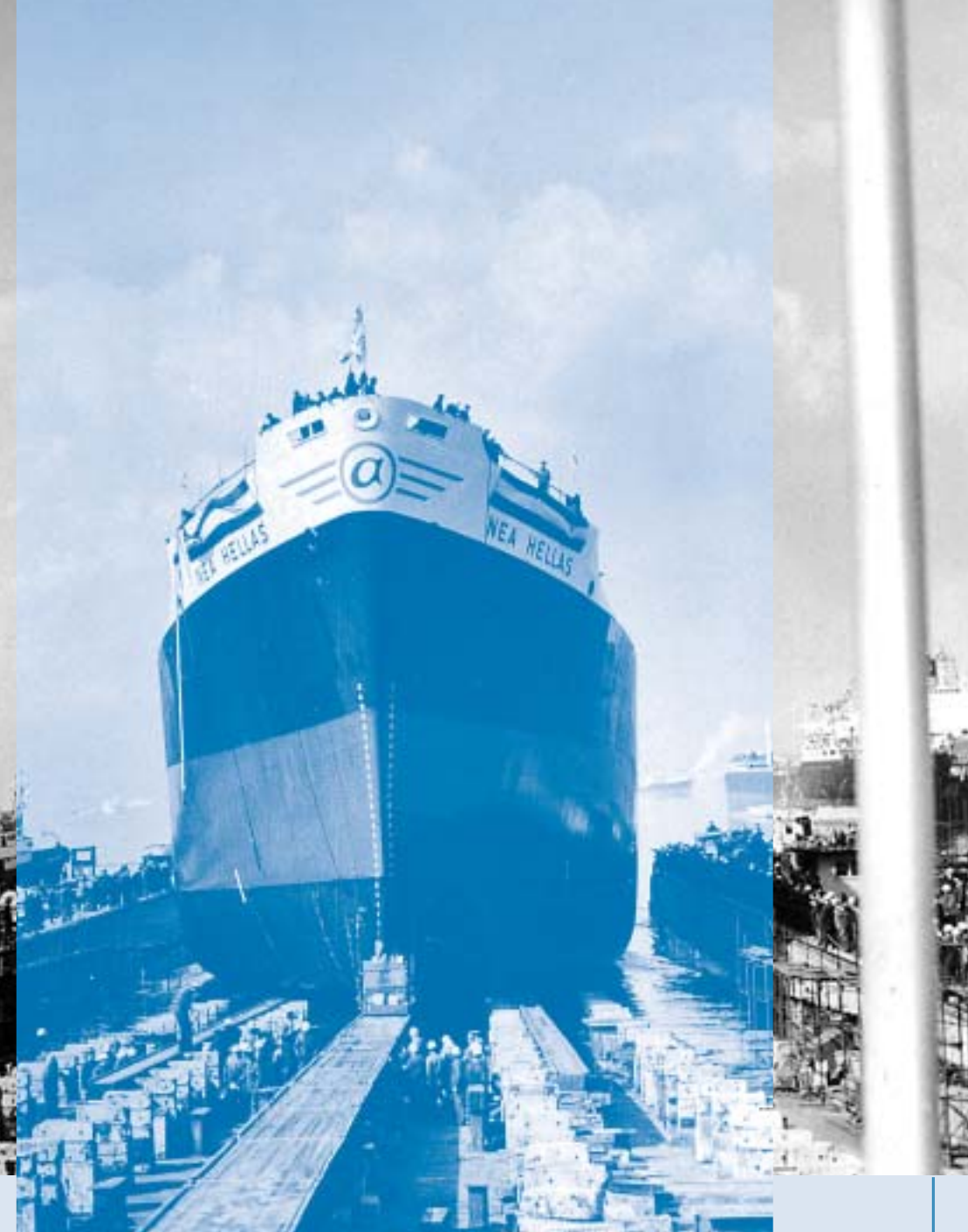
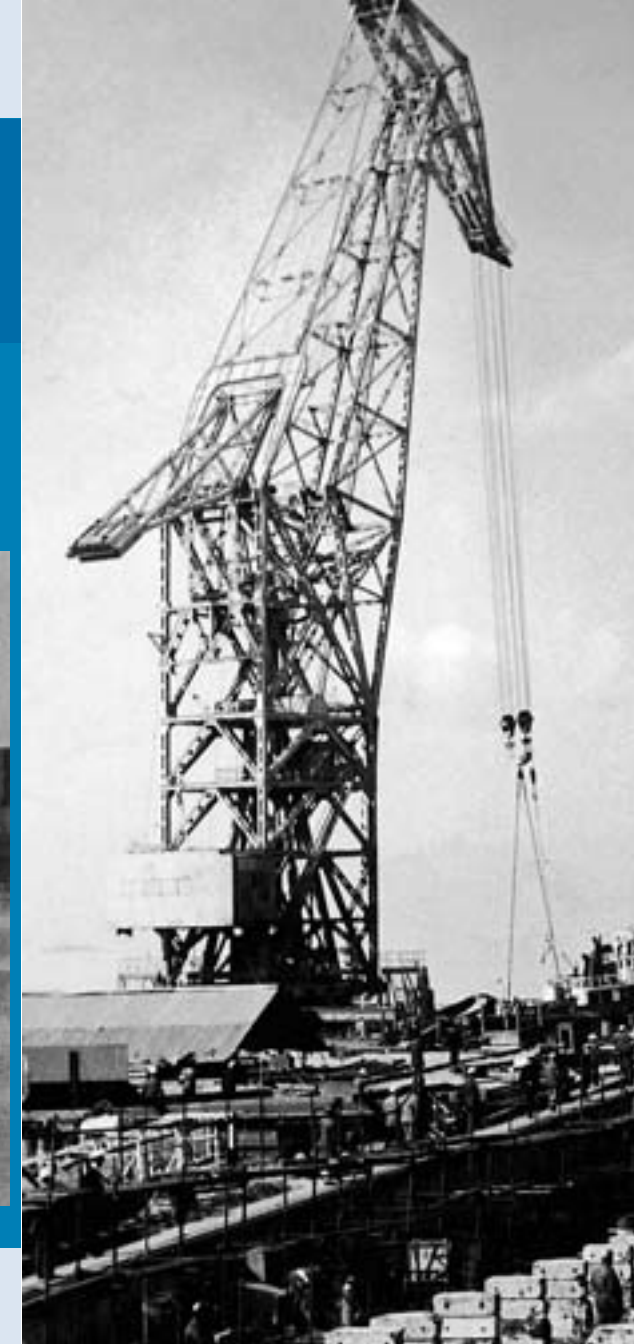

Ναυπηγικές αναδρομές

Η ομιλία του διπλ. Ναυπηγού & Μηχανολόγου Μηχανικού κ. Κωνσταντίνου Α. Φιλίππου για την επέτειο των 170 ετών από την ίδρυση του Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου –στο πλαίσιο του εορταστικού συνεδρίου που πραγματοποιήθηκε στις 4 και 5 Μαρτίου στο ΕΜΠ

Με τη δημιουργία του πρώτου πολεμικού στόλου του ελεύθερου ελληνικού κράτους καταγράφονται και οι πρώτοι Έλληνες ναυπηγοί. Αυτοί είναι αξιωματικοί του Πολεμικού Ναυτικού και η πρώτη κατάταξη χρονολογείται από το 1854. Εντούτοις και προ της ημερομηνίας αυτής υπάρχει τουλάχιστον μια αναφορά, εκείνη του Γεωργίου Τομπάζη, επόπτη-ναυπηγού-εφόρου Νεωρίων, του οποίου το όνομα αναγράφεται στο

μόνο υπάρχον ναυπηγικό σχέδιο γραμμών της κορβέτας ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ με ημερομηνία «*En Πόρω 6/18 Ιουλίου 1837*». Το σχέδιο αυτό, δωρεά του πατέρα μου, ναυπηγού Αλεξάνδρου Φιλίππου, ευρίσκεται στο Ναυτικό Μουσείο της Ελλάδος. Στην ιστοσελίδα www.nafriqika.gr μπορείτε να βρείτε το μητρώο των ναυπηγών του Π.Ν., 17 τον αριθμό, με ημερομηνία 24 Απριλίου 1923. Εκεί παρουσιάζεται και απόσπασμα του μητρώου με το βιογραφικό του αρχαιότερου στον κατάλογο ναυπηγού, του

ΧΡ. ΜΑΤΣΗΣ

Παναγιώτη Τρικαλλιώτη. Ο τελευταίος αναφερόμενος ναυπηγός είναι ο Νικόλαος Πάνος. Ακολουθεί ο Πάνος Καλέλλης και ο Αλέξανδρος Φιλίππου, με χρόνο μονιμοποίησής 1920, των οποίων το μητρώο προφανώς δεν είχε ενημερωθεί. Πολύ αργότερα κατετάγη και ο μετέπειτα πρώτος καθηγητής ναυπηγικής του ΕΜΠ Βασ. Φραγκούλης. Τα αρχεία του Τεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδος καταγράφουν ως πρώτο εγγεγραμμένο ναυπηγό τον Παύλο Παυλίδη με λήψη πτυχίου 1895. Ακολουθούν τα ονόματα 47 άλλων ναυπηγών μέχρι το 1960. Ο πλήρης ονομαστικός κατάλογος αναφέρεται στο βιβλίο μου «*Διαδρομή ενός αιώνα 1900-2000*». Στους ανωτέρω πρέπει

να προστεθούν και οι ναυπηγοί που αποφοίτησαν από διάφορες Πανεπιστημιακές Σχολές του εξωτερικού και οι οποίοι δεν εγγράφησαν στο ΤΕΕ, αρκετοί των οποίων εσταδιοδρόμησαν στο εξωτερικό, όπως π.χ. ο Ευγένιος Παναγόπουλος, που διέπρεψε στις ΗΠΑ. Τα ναυπηγικά έργα στην Ελλάδα εξελίσσονται από τα ιστιοφόρα και τα ξύλινα σκαριά στα ατμοκίνητα και τα σιδηρά σκάφη. Η ναυπηγική από εμπειρική γίνεται μελετητική επιστήμη.

Με τις ναυπηγήσεις νέων πολεμικών πλοίων από την αρχή του 20ού αιώνα, οι αξιωματικοί ναυπηγοί αποκτούν γνώσεις και εμπειρίες στα ναυπηγικά κέντρα της δυτικής

Ευρώπης και συν τω χρόνω εμπλουτίζουν τις ναυπηγικές δραστηριότητες του τόπου και της ναυτιλίας. Η ναυπηγική επιστήμη εξελίσσεται ραγδαία. Το ναυάγιο του ΤΙΤΑΝΙΚΟΥ γίνεται αιτία για τη θέσπιση κανόνων ασφαλείας. Θεσπίζεται η πρώτη «*Διεθνής Σύμβαση περί Ασφαλείας της Ζωής εν Θαλάσση*» το 1929. Οι ναυπηγικές μελέτες τυποποιούνται, τα αποτελέσματά τους απαιτείται να εκπληρούν συγκεκριμένες προδιαγραφές. Έρχεται η νέα «*Διεθνής Σύμβαση*» του 1948. Μέχρι και το πρώτο ήμισυ του 20ού αιώνα τα μέσα ενός ναυπηγικού γραφείου είναι το σχεδιαστήριο με τα μελάνια και τους γραμμοσύρτες, τα «Τ» και τα καμπυλόγραμμα, ο λογα-

ριθμικός χάρακας και οι πίνακες των λογαρίθμων. Δειλά εμφανίζονται οι πρώτες αριθμομηχανές των τεσσάρων πράξεων να βοηθήσουν τους υπολογισμούς των υδροστατικών στοιχείων. Οι κατασκευαστικοί κανόνες των νηογυμνών, τα απαιτούμενα

ΚΑΤΣΩΝΗΣ. Από τη ναυπήγησή του στην Toulon το 1927